

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Da jeg ligeledes er Sagfører, skal jeg indskrænke mig til at ekscipere og indlade til det høje Tings Dom.

Anders Nielsen: I det Haab, at det er muligt at tilendebringe Forhandlingen i dette Møde, som allerede har strakt sig et Par Minutter over den sædvanlige Tid, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, og det saa meget mere som jeg af de Forhandlinger, der ere førte, siden jeg sidst havde Ordet, er bleven bestyrket i den Opfattelse, jeg gjorde gældende, og som ærede Medlemmer ville se refererede i Rigsdagstidenden Sp. 2459. Jeg henviser til, hvad jeg der har høvdet, at denne Sag kunne vi ikke skyde til Side, uden at vi samtidig kunne paavise en gennemførlig Plan, paavise Maal og Veje og Midler og sige: Der er det, som kan træde i Stedet; om det saa varer nogen Tid, inden det bliver udformet, er en anden Side af Sagen. Men vi kunne ikke skyde det, vi have, til Side, naar vi ikke bestemt kunne paavise noget andet og bedre, og som samtidig er gennemførligt.

Sagen er ikke prøvet til Bunds, sagde det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Det kan han have Ret i. Men der er en Ting, der er sikker og ubestridelig — og ubestridt under disse Forhandlinger — og det er, at Loven af 15. November 1903 har stillet en bestemt Opgave, den har en bestemt Ramme, og indenfor denne er det, at de konkurrerende have arbejdet, indenfor den Ramme er det, at de have bevæget sig. Saaledes som denne Ramme har været indsnævret for dem, saaledes har Følgen af deres Arbejde naturligt maattet være den, at der ikke har kunnet naas en absolut tilfredsstillende Løsning. Sagen er ikke prøvet til Bunds, siger det ærede Medlem for Æbeltoft. Nej, Arkitekterne, de konkurrerende, have været hindrede i at prøve til Bunds allerede derved, at Kommissionen stiller Opgaven endnu snævrere, end Rigsdagen har stillet den, ved paa Forhaand at slaa fast, at Kongens Repræsentationslokaler skulle være ud imod Slotspladsen. Deri ligger efter min Mening den største Skavank i hele denne Sags Forløb. De Herrer — jeg maa maaske alligevel lægge Beslag paa nogle Minutter —, der have forelsket sig i

den Brummer-Mørk-Hansenske Plan, skulde tænke sig noget nærmere om, inden de juble i højen Sky over den og sige: Der bor Rigsdagen værdigt og selvstændigt! Læg dog Mærke til, hvorledes Forholdet der i Virkeligheden former sig. Rigsdagsbygningen ligger indarmet af Dele af Slottet, særlig af Buegangene. Det er ikke Rigsdagsomgivelser, det er Slotsdele. Rigsdagen ligger endvidere behersket af Kongens Slot som Baggrund. Jeg ser ikke, at der er noget selvstændigt i den Stilling; som Rigsdagen kommer til at indtage paa den Maade, og de Herrer maa huske paa, at alene i finansiel Henseende er denne Plan vanskeliggjort, idet den finansielle Grænse oprindeligt er overskreden med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; og det, som er kommet til siden, fordyrer Planen i væsentlig Grad, idet der skal skaffes Plads til Stalde og Vognremiser. Naar man har det som det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Lohmann), der sagde, at en Overskridelse af 3 Mill. Kr. — 3 paa 6 — tage vi med, kunne vi sagtens klare os ud af Affæren (Afbrydelse af *Lohmann*). Ja, det ærede Medlem sagde, at en Overskridelse af 3 Mill. Kr. paa 6 betale vi vel ogsaa, men saaledes staa vel de færreste af os. De Herrer, som have forelsket sig i Brummer-Mørk-Hansens Plan, beder jeg tænke sig lidt om, inden de sige: Der have vi Rigsdagen paa en fri og selvstændig Plads.

Ulykken er, at Kommissionen enstemmigt med det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) o. s. v., alle tilsammen, har sagt: Kongens Lokaler skulle ligge ud mod Slotspladsen. Der ligger Fejlen, derved er det hele blevet foregrebet. (*Neergaard*: Det var ogsaa Ministeriets Stilling). Den oprindelige Frembærer af dette Forslag, Finansminister Hage, holdt paa det samme, det er rigtigt. Men det bliver ligefuldt Hovedfejlen. Man skulde have holdt sammen paa det, som naturligt hører sammen. Det, som naturligt hører til *Slottet*, skulde man holde sammen og lade Rigsdagen have Plads ud til Slotspladsen. Paa den Maade kan man muligvis tilvejebringe en Løsning indenfor den givne Ramme, men det er fraveget af hele Kommissionen, fraveget af det ærede Medlem for Kalundborg, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, Tingenes Formænd o. s. v., o. s. v. Det er den Opgave, Kommissionen har forelagt, som altsaa fraviger det, som Loven hjem-